

som hvor de fremtræde enstemmigt som alle Nævningernes Dom. Dertil kommer, at bag Indrømmelsen af, at et Flertal skal gjøre Udslaget, et Flertal, om hvilket det ikke maa vides, hvem der hører til det eller ikke, ligger en Anonymitet, som i Virkeligheden borttager Ansvaaret ligeoverfor Omverdenen og ligeoverfor deres Medborgere fra Nævningerne for den Kjendelse, de have afsagt. Enhver kan sige: „Ja, jeg hørte ikke til dem, der stemte saadan eller saadan i den Sag“, eller: „Det er mig ikke tilladt at sige, om jeg stemte saadan eller saadan“; der er Ingen, der bærer Ansvaaret. Naar derimod Kjendelsen fra Nævningerne skal være enstemmig, da bære alle Nævningerne ligeoverfor deres Medborgere, uden at kunne krybe i Skjul bag Anonymiteten, Ansvaaret for deres affagte Kjendelse En for Alle og Alle som En, og da kan den ganste anderledes gaa ind i den almindelige Retsbevidsthed og ses paa med større Tillid, end hvor man indbrømmer en hemmelig Flertals Afgjørelse. Man har ansørt som Argument for en Flertalsafgjørelse den Gang, som en meget omtalt politisk Sag for nylig tog i Irland. Jeg tror, at man ikke derfra kan hente noget Argument mod Fordringen til Enstemmighed, thi, uden at jeg her i dette Dieblif hverken skal eller bør komme ind paa en Bedømmelse eller Dmtale af de Forhold, som gave Anledning til denne Sag, saa tror jeg dog at kunne sige, at den Kjendelse kun har vist, at store politiske og sociale Problemer ikke lade sig løse gennem en Retskjendelse. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) sluttede igaar sine Bemærkninger med en anerkjendende Henvendelse til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Goos). I den Aerkjendelse vil jeg gjerne deltage. Der gik ogsaa efter min Opfattelse gennem det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem, en Luftning af Frihedsfølelse og Retfærdighedsfølelse. Jeg kom gjentagne Gange under det ærede Medlems Foredrag til at tænke paa, at jeg vilde ønske, at flere af de Ting, han nævnte og tog Ordet for, i Virkeligheden havde faaet deres Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Jeg kom saaledes til at tænke derpaa, da det ærede Medlem talte om, at det maatte være et Fortrin ved Anklageprocessen, at den langt mere end Inkvizitionsprocessen satte Grændser for Anvendelsen af Varetægtsfængsel. Jeg kom fremdeles til at tænke derpaa, da det ærede Medlem talte om, at det burde overlades til den Anklagede selv at vælge, om Sagen skulde bringes for Nævninger eller ikke. Men jeg har, som jeg tidligere har berørt i dette mit Foredrag, ikke kunnet finde dertil sigtende Bestemmelser i Lovforslaget; men iøvrigt hører det ærede Medlem jo til det Mindretal i Processkommissionen, som efter den Affattelse, der nu er givet Forslagets § 231, ikke idetmindste paa alle Punkter antage, at Forslaget paa tilfredsstillende Maade

danner Oergangen fra Inkvizitionsmaximen til Anklageprocessen og ophæver fuldtud de Mlemper, som hidtil have klæbet ved Inkvizitionsprincipet.

Minestad: Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) tilbedte igaar Processkommissionen og navnlig det Medlem af denne, min ærede Kollega for Københavns 5te Valgkreds (Goos), som har havt den fortrinligste Indflydelse paa det foreliggende Lovforslags Udblivelse, en Aerkjendelse, som Kommissionen og dette Medlem vistnok saameget mere vil paaskjønne, som den staar i en meget glædelig Modsetning til den særdeles ringe Aerkjendelse, som det samme ærede Medlem saa sig istand til at stjenke Kommissionen for dens Forslag til den civile Rettergangsmaade. Det var imidlertid for mig noget overraskende at høre, at det ærede Medlem tiltrøds for den Aerkjendelse, han saaledes i Almindelighed lod Kommissionen blive tilbed for dens Arbejde, netop syntes at ville lægge den til Last — hvilket jeg ogsaa tror paa enkelte Punkter kom frem i den ærede foregaaende Talers (Leth) Foredrag, hvoraf jeg desværre kun har faaet Leilighed til at høre en Del, da jeg kom noget sent — at man ikke havde paa en fuldkommen gjenmeegaaende Maade fyldestgjort Grundlovens Forskrifter med Hensyn til Strafferetspleiens Ordning, Noget, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds jo navnlig støttede paa de Betragtninger, han fremførte med Hensyn til det Omfang, som man i dette Udkast havde givet Omraadet for de Sager, i hvilke Nævninger skulde tilkalbes. Jeg skal senere komme til at vise, at de Formeninge, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds i den Henseende udtalte, maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse af den paagjældende Grundlovsparagraf og en fuldstændig Misakjendelse af, hvad man dengang, da Grundloven blev given, havde for Die med den. Forinden jeg gaar over dertil, kan jeg imidlertid ikke tilbageholde Noget, som ligger mig paa Hjertet at sige, nemlig det, at jeg tror, at dette Udkast er for flere af Kommissionens Medlemmers Bedkommende og navnlig tør jeg sige for mit Bedkommende et overordentlig stærkt Vidnesbyrd om den mest fuldendte Grundlovsstrofskab, thi jeg vil ikke fordølge, at hvis jeg ikke havde været bunden ved Grundlovens bestemte Forskrift, vilde jeg ikke have kunnet slutte mig til Udkastet, navnlig ikke i den Henseende, som man i Almindelighed betegner som det Vigtigste ved hele Forholdet, — hvilket ganste vist er en stor Uret — og som i daglig Tale i Almindelighed giver det Navn, nemlig Spørgsmaalet om Juryinstitutionen, Nævningespørgsmaalet. Det er nemlig en Overbevisning, som har gjort sig gjældende hos mig i en Støtte af Nar og bestandig er bleven stærkere og stærkere — og jeg tror ogsaa, at Verden efterhaanden vil komme